

som indgaar i det almindelige Forbrug, eller søge saadan Pris hævdet ved utilbørlige Foranstaltninger«. Denne Lov skulde gælde fra 1. Januar 1932 til 31. December 1936, men forlængedes ved Lov af 22. December 1936 til 30. April 1937. Desuden indeholdt *Valutaloven* af 18. December 1935 saavel som dens Afløser af 31. Marts 1937 Bestemmelser, der tog Sigte paa at hindre urimelig Prisstigning som Følge af Importbegrænsning og at muliggøre en Kontrol hermed.

Med Henblik paa Prisaftalelovens Udløb fandt Handelsministeren det imidlertid betimeligt at faa Spørgsmaalet om mere omfattende Forholdsregler taget op til Overvejelse, og han anmodede derfor det i Henhold til Loven nedsatte 3 *Mands Udvalg* om at fremkomme med en Redegørelse for Udvalgets hidtidige Arbejde og Syn paa Sagen. I sit Svar herpaa gjorde Udvalget gældende, at Loven efter de indhøstede Erfaringer var vanskelig at anvende i Praksis og i det hele lidet egnet til sit Formaal. Hvad der navnlig pegedes paa, var, at Udvalget ikke paa eget Initiativ kunde anstille Undersøgelser, at der savnedes Midler til at fremskaffe fyldestgørende Oplysninger, og at Udtrykket »aaabenbart urimelig Pris« havde svækket Lovens Effektivitet. Desuden maatte Virkningen af en Domfældelse i Henhold til Loven befrygtes at ville være af ringe Betydning, hvis Deltagerne i den paa-gældende Sammenslutning havde tilstrækkelig økonomisk Interesse i trods Domfældelsen fortsat at praktisere Aftalen.*)

*) Der var til Udvalget indgaaet i alt seks skriftlige og motiverede *Begæringer om Prøvelse af en Prisdannelse* af den i Loven nævnte Art. To af disse Sager blev sluttet, fordi den anstillede Undersøgelse efter de tilvejebragte Oplysninger ikke konstaterede en saadan Urimelighed i Priserne, at der fandtes at være Grundlag for Indbringelse for Domstolene. En Sag blev sluttet, fordi der ikke skønnedes at være Tale om en Trust, Kartel og lignende Sammenslutning af monopolagtig Karakter, medens en anden bragtes til Ophør ved, at den paagældende Prisaftale under Sagens Behandling ophævedes. Kun to Sager tilstilledes Rigsadvokaten til Indbringelse for Domstolene.

Endvidere var der til Udvalget indgaaet fire Henvendelser, rettet til forskellige Ministerier og oversendt af disse; de i den Anledning paabegyndte Sager blev sluttet, fordi de paa-gældende Klagere erklærede, at de ikke ønskede deres Henvendelser betragtet som Begæringer i Henhold til Lovens § 3.